

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1431. usque ad annum 1441

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118316

§. 146. Conspiratio in Galliis adversus Connestabilem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66426](#)

Sæcul. XV. portandas sarcinas habebat, præter ita gentem famulorum numerum, qui quaversus excurrebant, totamque Regionem expilabant. Insuper statutum, Satellitum bini tres duntaxat equos cum ducerent, illisque juxta hunc numerum stipendia solverentur, denique ad regni fines stationes suas haberent. Difficuit tamen hæc militaris disciplina tan Proceribus, quam belli Præfectis; quapropter quorundam Aulicorum æmulatione penitus eversa est; hi enim ægerrime rebant, alios præter se majori apud Regem gratia ac auctoritate valere.

§. CXLVI.

Conspiratio in Galliis adversus Connestabilem.

Ea tempestate apud Carolum Galliarum Regem gratia, & auctoritate maxime valebant Carolus Andegavensis Cenomani Comes, necnon Richemundius itidem Comes ac Franciæ Connestabilis: ceteri vero Principes, cum Regem nonnisi duabus vel tribus privatis addictum, eosque solos totius quasi regni dominatum gere viderent, id ultra æquo animo ferendo impares, in Ministros, Regisque Confiliarios seditionem concitare intendebant. Antesignanos illius sese præbebant Alenconius, Borbonius, necnon Vindocinensis Duces

Duces præter Dunensem Comitem, plu-
resque alios, quibus & Trimollius Regis A.C. 1440.
væcul. XV.
nuper gratia dejectus accessit, horum ope
regressum sibi ad aulam per fas, nefasque
molitus. Conferebant primum Blesis
sua consilia, quibus conclusum ab aula
recedere, populumque contra suos Magi-
stratus in seditionem concitare, nec ar-
ma ante ponere, quam Rex omnes illos,
quos turbarum in Regno, & calamitatum
in populo unicos Autores nominabant,
e suo Senatu exulare juberet. Quinimo
conspiracy hujus caput ipsum quoque
Delphinum præficere parabant, quo fa-
ctioni suæ plus auctoritatis ac potentiae
conciliarent.

Hunc in finem Calvimonis Comitem,
Buccicaldum, Sanglerium, & Borbonium
Nothum quantocius Niorthum Pictavien-
sis Provinciæ urbem, ubi eo tempore Del-
phinus agebat, ablegarunt, ut Principis
animum explorarent, eundemque de fœ-
dere inito edocerent. Hi Delphinum ea
ex parte, qua facilius expugnatum iri cre-
debant, adoriebantur. Proponebant quip-
pe sermone admodum efficaci, rem huc-
usque non auditam esse, Principem jam
tali in ætate constitutum (decimum octa-
vum annum propemodum agebat) & sce-
ptro moderando sat maturum a Regimi-
nis consortio, & publicorum Regni nego-
tiorum cura penitus excludi: nunc vero

Hist. Eccles. Tom. XXVII. Q-q am-

Sæcul. XV.
A. C. 1440.

amplissimam ei offerri occasionem, quædemum, quid sua valeret auctoritas, etiam invitis ostendere posset: Jam plurimos eosque Regio sanguine fatos Principes aliosque supremos belli Præfectos inter se foedere ad restaurandam Regni tranquillitatem conspirasse, nec quicquam ultra desiderari, quam ut sub glorioſi tanti Principis auspiciis rem aggredi possent, hos omnes suum eidem obsequium, auxiliumque paratiſſime impensuros.

§. CXLVII.

Delphinus conſpirationis caput ſeſtum profeffus.

Delphinus eo tempore, quamvis ætate admodum juvenis effet, connubio tamen jam junctus erat Margaritæ, quæ Jacobi I. Scotiæ Regis Filia fuit. Commendaverat illum Rex Pater talium Virorum curæ, quorum fidem, ac probitatem ſibi ſatis compertam habebat, ac præcipue Marchiæ Comiti instituendum trādiderat, quem tamen poſtea Alenconii Dux ab officio artibus suis dimovit. Amplectebatur itaque juvenis iſte Princeps conjuratorum factionem, ſeque illius caput lubenti prorsus animo declarabat Marchiæ vero Comes hanc ſubitam Delphini mutationem brevi animadvertens Regem, qui eo teinpoore Andegavi morabatur,